

Este foarte greu să mai spui ceva nou despre Maria Constantinescu după ce atâția oameni de cultură foarte importanți au scris despre arta ei. Doamna Maria Constantinescu, artist plastic, membră UAPR, a inventat un stil unic inconfundabil. A plecat de la tradiție și a ajuns la modernitate, la simbol. Acest fapt îl recunosc toți criticii de artă care au scris despre lucrările ei.

A expus în galerii și muzee importante din țară și din străinătate și are lucrări în colecții de stat și particulare în lume și o compoziție zodiacală la Casa Regală a Spaniei, despre care regina a spus: „Iată ceva nou sub soare!”. Iată-ne acum în fața unei mutații esențiale. Tabloul pictat pe sticlă este subordonat sticlei, care încetând să mai fie simplu suport, își aduce aminte că poate fi fereastra. Către ce? Către mister, către necunoscut.

Prof. V. Drăguț, Medalioane în cerneală, București, 1988 Doamna Maria Constantinescu stăpânește arta picturii pe sticlă într-un mod cu totul aparte, iar ceea ce îi evidențiază lucrările este faptul că pune în lumină arta tradițională într-o manieră personală inconfundabilă. Este prin urmare o onoare pentru muzeul nostru să aibă în colecție una din lucrările sale. Dr. Franz Grieshofer, dir. Muzeului din Viena Austria Mai sunt și ferestre, mai toate tablourile, prin modul de încadrare și așezare, dând impresia de a fi, și ele, deschizături. Doar că fereastra nu-i menită numai de a înlesni privirea în afară; ea îngăduie și a privi înăuntru, adică în sufletul omului. N. Steinhardt fragment din art.

„Pescuirea miraculoasă”, apărut în cartea Drumul spre isihie Ispita lecturii Trebuie să vă spun că eu cunosc foarte bine arta Mariei Constantinescu și că o consider foarte interesantă atât pentru calitățile ei picturale, cât și pentru faptul de a fi reluat și interpretat în mod original semnificația picturii românești vechi pe sticlă. G. C. Argan, cel mai reputat critic de artă din Italia, un „papă” al istoriei artelor Aceasta domnișoară eternă, această eternă adolescentă cu surâs naiv, posedă un organ care îi permite anumite intuiții, căci tensiunea mitică ce traversează pictura ei nu este rezultatul unor studii făcute la Biblioteca Academiei.

De unde îi vin aceste intuiții, cum funcționează releul între memoria mitică, un imaginar de o extraordinară coerență și nevoile picturii de astăzi? Trebuie să recunosc că eu nu pot înțelege; pentru mine este un mister! În fața operei Mariei Constantinescu, aproape că-mi vine să mă rog. Paul Barbă Neagră, regizor, specialist în Sacru Maria Constantinescu este un artist foarte special, nu face obiecte și nu creează imagini doar de dragul de a face ceva frumos, ceva plăcut.

Ea întotdeauna are un scop dincolo de natura materială a obiectului și din pricina aceasta, materia ei predilectă este sticla; sticla fiind transparentă, prin sticlă se vede realitatea de dincolo de suprafața materială a obiectului. Pavel Șușară, critic de artă și scriitor Maria Constantinescu reușește să

sublimeze materia, transformând, în mod miraculos totul în lumina care ne inundă nu doar privirea, ci și sufletul.

Nu este Lumina ucigătoare, a soarelui nemilos, care pârjolește totul, ci aceea pe care se pare că numai Creatorul o poate transmite spre noi, Lumina unui soare îmblânzit de privirea plină de speranță a artistei, de rugăciunile pe care le înalță, zilnic, spre Creator (lumină și iubire). Despre această lumină vorbește întreaga artă a Mariei Constantinescu. Virgil Ștefan Nitulescu istoric, dir. La MNTR O să mă alătur spuselor lui Virgil Ștefan Nitulescu: lumina care o inspiră îi înobilează chipul ei (adaug eu) frumos.

Pictor Prof. Cojocaru Vergil-Cover

INDEPENDENȚA
ROMÂNĂ *Independența
prin Cultură*